

Dariusz Larysz, Andrzej Gusta, Daniel Kotrych

Historia Sekcji Osteosyntezy Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego

Sekcja Osteosyntezy Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego liczy 17 lat. Powstała na zebraniu założycielskim w dniu 16 maja 1987 roku.

Decyzja o powołaniu Sekcji była podjęta przez Zarząd Główny PTOiTr na posiedzeniu w dniu 25 listopada 1985 roku (Ryc. 1), a powołanemu wtedy przez Zarząd kierownikowi Sekcji do czasu wyborów, profeso-

rowi Witoldowi Ramotowskiemu, powierzono opracowanie projektu regulaminu sekcji i zorganizowanie zebrania założycielskiego (Ryc. 2).

Zebranie to odbyło się w Katowicach, w dniu 16 maja 1987 roku (Ryc. 3). Przyjęto na nim projekt regulaminu Sekcji oraz dokonano wyboru pierwszych władz, przewodniczącego profesora Witolda Ramotow-

Ryc. 1. Decyzja Zarządu Głównego PTOiTr o powołaniu Sekcji Osteosyntezy
Fig. 1. The Head Committee's decision to establish the Section of Osteosynthesis

Ryc. 2. Powierzenie prof. W. Ramotowskiemu funkcji zorganizowania Sekcji
Fig. 2. A letter of trust to Prof. W. Ramotowski asking him to organise the Section

skiego, zastępcy przewodniczącego dr med. Ryszarda Wąsika, skarbnika docenta Janusza Bielawskiego, sekretarza dr med. Janusza Granowskiego. Komisję rewizyjną tworzyli: docent S. Konzal (przewodniczący) oraz docent Stefan Bołoczko i docent Jan Bieniek. Oczywiście stopnie i tytuły naukowe na przestrzeni lat uległy zmianie.

Na tym zebraniu przedstawiono także plan rozwoju sekcji na najbliższe dwa lata.

W zebraniu uczestniczyły 64 osoby, które wniosły akces do udziału w pracach Sekcji. Byli to pierwsi jej członkowie. Przedstawiono także projekt pozyskiwania funduszy na rzecz działalności Sekcji. Wtedy też narodził się projekt ścisłej współpracy z przemysłem produkującym implanty (przede wszystkim z Hutą Baildon), która na przestrzeni tych kilkunastu lat stała się bardzo owocna.

Dwa lata później, na walnym zebraniu, Sekcja liczyła już 106 członków. Ten pierwszy, dwuletni okres pracy Sekcji przedstawiał się niezwykle owocnie. Zorga-

nizowano 12 kursów stosowania metody Zespol i stabilizacji zewnętrznej, w tym jeden w ówczesnej NRD. Kursy te ukończyło w sumie 275 lekarzy. Pierwsza konferencja naukowo-szkoleniowa odbyła się w Ściegnach koło Karpacza (Ryc. 4).

Tematem 16 referatów były powikłania osteosyntezy, a udział w niej wzięli także goście z NRD i Czechosłowacji. W tym czasie wydano ponadto 3 broszury, 1 podręcznik stosowania metody Zespol, opublikowano 5 prac (z 11) w Chirurgii Narządów Ruchu i Ortopedii Polskiej. Już wtedy ubolewano nad brakiem kursów i szerzenia idei AO w Polsce. Miało to zaowocować dopiero 15 lat później, 27 października 2003 roku, pierwszym spotkaniem organizacyjno-założycielskim, powołującym powstanie polskiej grupy Alumnów AO, po długim siedmioletnim okresie organizowania kursów i szkoleń oraz formowania polskiej grupy wykładowców i instruktorów AO. Pozwoli to w przyszłości na ścisłą współpracę obu grup.

Od początku istnienia, z Sekcją nierozdzielnie zwią-

zana była polska myśl wyrażona w konstrukcji stabilizatora i opracowania metody ZESPOL. Także powstał i działał, kierowany przez profesora Witolda Ramotowskiego, Komputerowy Bank Danych skupiających wszystkich chorych leczonych tą metodą.

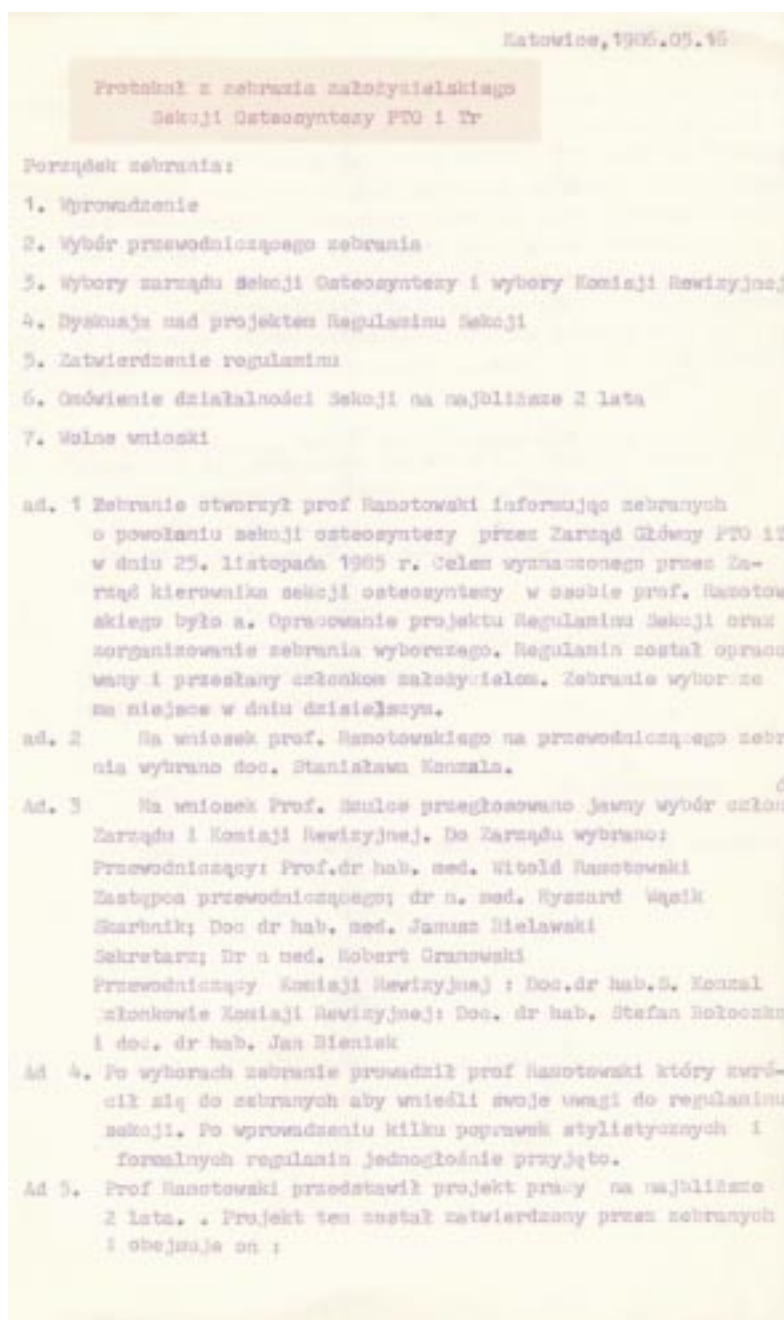
Niewątpliwie pierwsze cztery lata działalności Sekcji miały istotny wpływ na aktywność w latach późniejszych.

Kolejni przewodniczący Sekcji, profesor Janusz Bielawski (lata 1990-92 i 1992-1994), profesor Tadeusz Niedźwiecki (lata 1994-97 i 1997-1999) oraz profesor

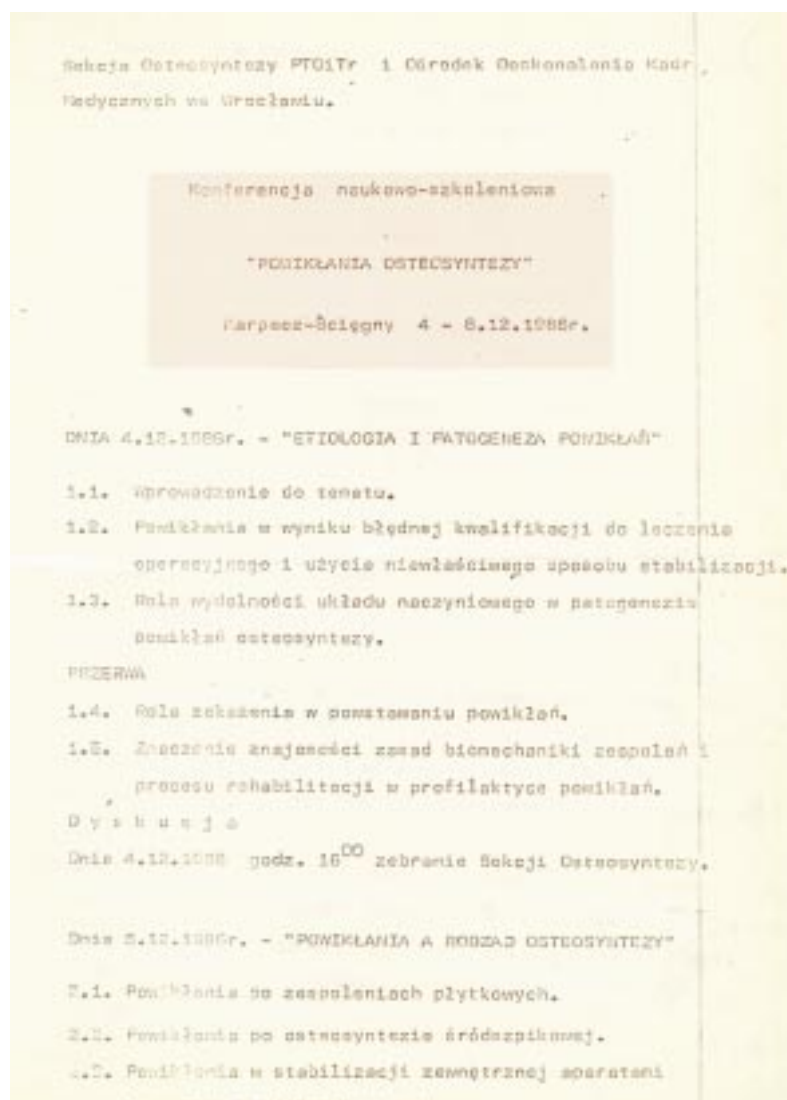
Andrzej Gusta (lata 1999-2001 i 2001-2003) dbali i dbają o to, aby Sekcja zajmowała godne miejsce w Polskim Towarzystwie Ortopedycznym i Traumatologicznym i była wciąż oceniana jako jedna z najaktywniejszych.

Liczba członków sekcji wzrosła ponad pięciokrotnie i liczy ona obecnie 342 osoby.

W okresie działalności zorganizowano sześć sympozjów. Sympozja cieszą się dużym uznaniem wśród ortopedów, szczególnie młodszego pokolenia. Nie tylko ze względu na atrakcyjną formę organizacji, ale także bar-

Ryc. 3. Protokół z zebrania założycielskiego Sekcji
Fig. 3. The foundation meeting document

Ryc. 4.
Fig. 4.

dzo ciekawą i zawsze aktualną tematykę oraz charakter wielodyscyplinarny, możliwy dzięki stałej współpracy inżynierów, patologów, biologów, a także weterynarzy i wielu innych przedstawicieli różnych dziedzin nauki.

W latach pomiędzy kolejnymi sympozjami organizowane były dwa razy rocznie spotkania problemowe, poświęcone wybranym problemom osteosyntezy i zrostu kostnego, mające nierzadko również charakter interdyscyplinarny.

Kontynuowana jest także działalność szkoleniowa sekcji. Od 1999 roku, z inicjatywy Zarządu Sekcji i prof. Kazimierza Rapały, organizowane są regularnie podstawowe kursy osteosyntezy, włączone do programu obowiązkowych kursów dla lekarzy specjalizujących się. Kursy powstają dzięki ściślejszej współpracy z polskimi firmami wytwarzającymi implanty (BHH Mikrohuta, ChM Lewickie k.Białegostoku, Medgal). Kursy są organizowane w Ryniu i Kazimierzu Dolnym, a kierowni-

kiem organizacyjnym jest doktor Włodzimierz Ozonek. Zespół wykładowców oparty jest głównie o twórców polskiej metody ZESPOL i o osoby ściśle z nią związane (Ramotowski, Granowski, Bielawski).

Również kontynuowana jest współpraca z polskimi firmami produkującymi implanty kostne (BHH Mikrohuta, ChM Lewickie k.Białegostoku, Medgal), w szczególności z Mikrohutą Baildon (inż. Włodzimierz Karas pozostaje honorowym członkiem Sekcji).

Sekcja posiada zatwierdzone własne godło i znaczek.

Aktualnie stoimy na progu kolejnego, siódmego już Sympozjum, które odbędzie się w Kazimierzu Dolnym w dniach 13-15 listopada 2003. Będzie ono poświęcone problemowi leczenia i następstw złamań dostawowych.

W trakcie tego spotkania zostanie powołany nowy Zarząd i rozpocznie się kolejny etap działalności i rozwoju.